

**ІІІ МІЖНАРОДНА НАУКОВО-
ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ІМПЕРАТИВИ ЕКОНОМІЧНОГО
ЗРОСТАННЯ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ
ГЛОБАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО
РОЗВИТКУ»**



**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
ТОМ 1**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
САУТГЕМПТОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДННУ «АКАДЕМІЯ ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ»
КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

III МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ІМПЕРАТИВИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ В
КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ГЛОБАЛЬНИХ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО
РОЗВИТКУ»**

10 ЧЕРВНЯ 2022 РОКУ



За підтримки проекту «Creative Spark» Британської Ради

У рамках модуля Жана Моне КНУТД «Роль захисту споживачів фінансових послуг
для фінансової стабільності в цифрову епоху: європейські підходи»

Том 1

КИЇВ – 2022

УДК 33.02 (043.2)

Редакційна колегія:

Ольшанська О.В. – д-р екон. наук, проф., декан факультету управління та бізнес-дизайну КНУТД,
заступник голови організаційного комітету;

Касич А.О. – д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри управління та смарт-інновацій КНУТД;

Тарасенко І.О. – д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри фінансів та інвестицій КНУТД;

Олешко А.А. – д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри смарт-економіки КНУТД;

Костинець Ю.В. – д-р екон. наук, доц., завідувач кафедри маркетингу та комунікаційного дизайну
КНУТД;

Скрипник М.І. – д-р екон. наук, проф., завідувач кафедри цифровізації та бізнес-консалтингу КНУТД;

Бєлялов Т.Е. – д-р екон. наук, доц., завідувач кафедри підприємництва та бізнесу КНУТД;

Невмержицька С.М. – к.т.н., доц. кафедри управління та смарт-інновацій КНУТД;

Цалко Т.Р. – к.е.н., доц. кафедри управління та смарт-інновацій КНУТД.

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету управління та бізнес-дизайну
Київського національного університету технологій та дизайну
(протокол № 11 від 17.06.2022)

Імперативи економічного зростання в контексті реалізації глобальних цілей сталого розвитку
: тези доповідей III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції Київського національного
університету технологій та дизайну, м. Київ, 10 червня 2022 року. Том 1. Київ : КНУТД, 2022. 347 с.

У збірнику представлені тези доповідей українських та зарубіжних науковців на III
Міжнародній науково-практичній конференції «Імперативи економічного зростання в контексті
реалізації глобальних цілей сталого розвитку».

За точність викладення матеріалу та достовірність використаних фактів відповідальність
несуть автори.

УДК 33.02 (043.2)

© О. В. Ольшанська, А. О. Касич,

Т. Р. Цалко та ін., 2022 © КНУТД, 2022

Драчук Ю.З., Амоша О.О. МОТИВАЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПІСЛЯВОЄННОЇ РОЗБУДОВИ.....89

Шевченко О.О. ТУРИЗМ В УКРАЇНИ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД: ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....93

Бугас В.В., Бугас В.В. ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ.....96

СЕКЦІЯ 2

АКТИВІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УМОВАХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Климчук О.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ.....106

Скрипник В.В. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ІНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН.....109

Белялов Т.Е. ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ.....113

Hnatenko Iryna, Zos-Kior Mykola ENSURING FOOD SECURITY OF THE WORLD: CONSEQUENCES OF THE WAR IN UKRAINE.....116

Стоянова-Коваль С.С., Яровенко А.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ЗА УМОВ ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ.....119

Каштан С.С. ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИРОБНИЧОЇ ПРОГРАМИ.....122

Філімонюк К.С., Тарасенко І.О. ОСНОВНІ ЦІЛІ ТА ЗАВДАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ.....126

СЕКЦІЯ 2

АКТИВІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УМОВАХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

УДК 351.82(477):330.341.1

Климчук О.В., д.е.н., професор
Донецький національний університет імені Василя Стуса

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

Рушійна сила економічного зростання полягає у використанні та постійному вдосконаленні передових технологій, а стабільність економічної динаміки має забезпечуватися за рахунок науково обґрунтованого та компетентного управління інноваційними процесами [1]. Процес економічного зростання буде залежати не тільки від створення нових знань і умінь у вигляді інновацій, але й від ступеня їхнього поширення та масовості застосування. Принципова сутність інновації полягає в раціональному поєднанні основних складових технології і бізнес-моделі. Розроблені інновації мають ефективність лише в тих випадках, коли поширюються із однієї галузі економіки в іншу [2].

Проводячи оцінку інноваційного розвитку на макроекономічному рівні, його потрібно розглядати як процес постійного структурованого удосконалення в піднесенні національної економіки на основі практичного використання наукових знань для зростання обсягів виробництва, підвищення якості суспільного продукту, зміцнення конкурентоспроможності й прискорення соціального прогресу в суспільстві [3, 4]. Відтак, запровадження інновацій формує сприятливі умови для ефективного використання інноваційного потенціалу різних суб'єктів господарювання (індивід, підприємство, галузь,

регіон, держава), що у подальшому створює передумови для зростання добробуту суспільства та забезпечення максимально виважених шляхів його реформування відповідно до прогресивних світових тенденцій.

Використання інноваційного процесу як способу конкурентоспроможного виробництва є актуальними повсякчас, особливо для економік країн, що розвиваються, до яких належить Україна. Наразі нагальним завданням є створення національної системи інноваційного розвитку, де органічно будуть поєднуватися наука й виробництво, що в подальшому зумовить упровадження наукових розробок у нову техніку та технології, їх серійне випробування й використання у господарській діяльності, забезпечуючи зростання науково-технологічного рівня вітчизняної економіки та її ефективності.

На законодавчому рівні державний механізм регулювання інноваційної діяльності в Україні має інтенсивний процес свого нарощування на основі відповідних законів, постанов, указів, програм і проєктів національного масштабу. Зокрема, згідно із ЗУ “Про інноваційну діяльність”, інновації – це новостворені (застосовані) та (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру і якість виробництва та (або) соціальної сфери [5]. Лише науково обґрунтована державна політика інноваційного забезпечення розвитку галузей економіки сприятиме зростанню науково-технічного прогресу. Створення цілісної системи пріоритетних напрямів інноваційної діяльності та запровадження прозорих механізмів їхньої реалізації передбачено ЗУ “Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні”, який має на меті забезпечення інноваційної моделі розвитку економіки через концентрацію ресурсів держави на пріоритетних напрямках науково-технічного оновлення виробництва, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому й зовнішньому ринках [6].

Таким чином, в Україні потрібно здійснювати акцент на інноваційний напрям розвитку, тому що наукові знання й досвід та їхнє комерційне використання є фундаментом сталого економічного зростання. Економічна мотивація й широка здатність інновацій до поширення в інші галузі виступає головним вектором для підприємців у напрямі постійного інноваційного пошуку. Цей процес прискорює темпи розвитку науково-технічного прогресу (НТП) та сприяє зростанню ефективності виробництва у всіх сферах діяльності. Водночас відбувається активізація соціально-економічного піднесення суспільства, підвищується рівень життя населення, відкриваються нові можливості подальшого розвитку особистості, творчого потенціалу, що створює підґрунтя для нового витка НТП.

В екологічному сенсі наслідки науково-технічного прогресу можуть супроводжуватися як негативними, так і позитивними проявами. Потенційні можливості сучасних інновацій полягають у зменшенні навантаження на природу, а також забезпеченні нейтралізації наслідків негативного впливу. Внаслідок упровадження науково-технічних інновацій відбувається вивільнення ресурсів (природних, матеріальних, трудових, фінансових тощо), створюються сприятливі передумови залучення у виробничому процесі ресурсів, що раніше не використовувалися і є більш дешевими, здійснюється зростання конкурентоспроможності виробленої продукції. Впровадження інновацій зумовлює не лише підвищення рівня ефективності діяльності різних підприємств, а й сприяє економічному зростанню країни загалом.

Література

1. Макаренко І.П., Копка П.М., Рогожин О.Г., Кузьменко В.П. Національна інноваційна система України: проблеми і принципи побудови. Київ: Інститут проблем національної безпеки, 2007. 520 с.
2. Климчук О. В. Економічна сутність розвитку інноваційних процесів у виробництві біопалива. *Вісник аграрної науки*. 2014. № 8. С. 62–65.

3. Ришов В. Перспективи інноваційного розвитку України (аналітична доповідь). URL: <http://www.niss.gov.ua>.
4. Климчук О.В. Управлінські аспекти формування економіко-енергетичної безпеки України на засадах розвитку біоенергетики: Монографія. Вінниця: Нілан-ЛТД, 2021. 576 с.
5. Про інноваційну діяльність: Закон України від 05.12.2012 р. № 40-15. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.
6. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 05.12.2012 р. № 3715-17. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>.

УДК 338:436-043.86

Скрипник В.В., к.е.н., доцент
Луганський національний університет ім. Т. Шевченка

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ІНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН

Трансформаційні процеси у національній економіці викликали глибокі та масштабні інституціональні зміни в аграрному секторі. Ринкові перетворення вітчизняного аграрного сектору мають суперечливий характер і поки що є незавершеними. На місце дореформених інститутів прийшли якісно нові інститути, що мають відповідати ринковим вимогам, а їх формування і розвиток відбувається здебільшого штучно, шляхом запозичень, без урахувань особливостей та соціально-економічних умов аграрного сектору, а також незважаючи на специфіку національної економіки.

Економічний зміст, особливості, проблеми аграрного сектора економіки займають провідне місце у працях вітчизняних учених економістів аграрного